

ARTS ESCÈNIQUES

Maria Lluïsa Wittlin i la seua destacada trajectòria teatral

Al tombant de la nova centúria va instal·lar-se vora l'Ebre una parella que havia deixat petjada literària i intel·lectual a l'altra banda de l'Atlàntic. En Curt i la Marie-Louise Wittlin varen veure la primera llum a Reinach, al cantó suís de Basilea Camp. Varen portar a terme llur extraordinària carrera professional en àmbits diversos a la universitat de Saskatchewan, a la ciutat de Saskatoon. Sobre la figura de l'afamat medievalista, que va deixar-nos al setembre de 2019, n'hem parlat abastament. En l'apunt d'avui voldríem retre tribut a la seua vídua, atès que l'avalua una exitosa trajectòria en l'àmbit teatral. El 1963, als vint anys, al seu país natal, va especialitzar-se en disseny de moda, art i història del vestit, i confecció. Durant tres anys va impartir cursos de sastreia i de tèxtils a la concorreguda Escola d'Economia Domèstica a la població de Sissach.

A Saskatoon va bastir una relació fructífera amb els responsables del Departament d'Arts Escèniques de la Universitat. Durant 25 anys va encarregar-se de la confecció de diferents vestuaris per a les peces dramàtiques del calendari

teatral anual, però també del disseny i de la il·luminació d'espectacles. La majoria dels actors i de les actrius eren quasi professionals, cosa que comportava una gran exigència quant a l'ús adient del vestuari en correspondència amb la qualitat de l'obra que s'interpretava.

Va nodrir-se d'obres ben diferents que li varen permetre fer un autèntic mestratge de l'art dramàtic. Va fundar un taller de confecció que va encarregar-se de dissenyar tota mena de vestimentes. Entre els aspectes preferits que li agrada destacar hi ha el fet que va contraure una lloable amistat amb persones que feien tot tipus d'oficis, fossin fusters, soldadors, electricistes, cosidores, escenògrafs, guionistes, etc. Varen ser anys de dedicació absoluta que li varen permetre conèixer de prop un món il·lusionant i persones de gran talent i amb molta responsabilitat. Sortosament, encara manté contacte, tot i que llunyà, amb molts d'aquests amics que la varen ajudar a tirar endavant un model professional de nivell, que mereix el nostre reconeixement.

Durant l'any 1975 va arribar un

veritable punt d'inflexió, ja que va poder combinar els coneixements sobre vestuaris amb la passió teatral. Va dissenyar els vestits de la producció *Le Tartuffe* del Departament de Francès de la Universitat

de Saskatchewan, en la qual Curt tocava l'orgue. Aquesta primera producció li va obrir camí, car va entrar en contacte amb grups teatrals de tots els àmbits com: Gateway Players, 25th Street House, Greystone Theatre, Magnus Theatre, Persephone Theatre, The Riverbank Opera Company, Theatre Rosthern, Shakespeare on the Saskatchewan, and Unitheatre. Va implicar-se a consciència amb més d'un centenar de produccions en

total!

El 1979 va endegar els estudis universitaris de teatre al College of Arts and Sciences i va graduar-se cinc anys després "with great distinction". Del 1983 al 1994 va exercir com a cap i dissenyadora de vestuari del Persephone Theatre, fins que va entrar com a professora del Departament de Teatre de la Universitat de Saskatchewan.

A l'estiu feia una tasca molt important a redós del prestigiós festival Shakespeare on the Saskatchewan, en obres importantíssimes del Bard d'Stratford, així com en altres òperes i produccions musicals i teatrals que comptaven amb un gran nombre de professionals en obres com *Man of La Mancha*, *Carmen*, *Zaubersflöte*, *Cabaret*, *Westside Story*, *Marriage of Figaro*, *Fiddler on the Roof*, *Macbeth* & *Much Ado About Nothing*; *Romeo and Juliet* & *A Midsummer Night's Dream*; *Merchant of Venice* & *Taming of the Shrew*, *La Vie Parisienne*, *The Threepenny Opera*.

Ja en un altre àmbit, un aspecte personal que cal tindre ben present és el fet que és una enamorada de la natura. L'ha volguda trepitjar de ben prop en tantes ocasions

Emigdi Subirats
escriptor

com ha tingut l'oportunitat. Tots dos havien compaginat l'afició enlairada per l'excursionisme, fent tresc en in comptables turons i muntanyes, acampant en indrets inhòspits però amb vistes gairebé paradisiàques.

Durant aquests anys a les Terres de l'Ebre, ha pogut aprofundir en la seua afició a la fotografia, tant de paisatges urbans com rurals; dona ple suport a les campanyes antitaurines i en defensa dels animals i del medi ambient, i es manté al dia de tot l'entramat independentista perquè creu fermament que el poble català té dret a decidir el seu futur, més encara com a part del joc democràtic.